

เอกสารการเรียนรู้

คำศัพท์ภาษาไทย ที่ใช้บ่อย 100

คำ

www.wordyguru.com

14 สิงหาคม พ.ศ.2564

ตัวอย่าง คำศัพท์ภาษาไทย ที่ใช้บ่อย

- กระต่ายตื่นตูม**
หมายถึง (สำ) น. ใช้เปรียบเทียบคนที่แสดงอาการตื่นตกใจง่ายโดยไม่ทันสำรวจให้ถ่องแท้ก่อน.
- กระแนะกระแหน**
หมายถึง [-แหน] ก. พุดกระທပหรือพุดเป็นเชิงเสียดสี, กระแนะกระแหน ก็ว่า.
- กระเหี้ยนกระหือรือ**
หมายถึง ก. แสดงความกระตือรือร้นเอาจริงเอาจังอย่างออกนอกหน้า.
- กลับกลอก**
หมายถึง ก. ไม่อยู่กับร่องกับรอย, พลิกแพลง, (ใช้แก่กริยาพุด) เช่น พุดจากกลับกลอก, กลอกกลับ ก็ว่า.
- กะ,กะ-**
หมายถึง พยางค์หน้าอันใช่เป็น กระ- ได้, แต่มีบางคำซึ่งต้องการพยางค์นี้เพื่อสละสลวยหรือเน้นคำให้เด่นขึ้น เช่น เกริก เป็น กะเกริก, หรือเกิดเป็นพยางค์หน้าขึ้น โดยแยกเอาตัวสะกดในแม่กกแห่งคำหน้ามานำ เช่น นกยาง เป็น นกกะยาง, ผักโคม เป็น ผักกะโคม, ลูกดุม เป็น ลูกกะดุม.
- กินสี่ถ้วย**
หมายถึง ก. กินเลี้ยงในงานมงคล [สี่ถ้วย คือ ขนม ๔ อย่าง อย่างละถ้วย ได้แก่ ไข่กบ (สาหร่ายหรือเมล็ดแมงลัก), นกปล่อย (ลอดช่อง), มะลิลอย (ข้าวตอก), อ้ายตื้อ (ข้าวเหนียว) มีน้ำกะทิใส่ชามอยู่กลาง].
- กฤษฎ**
หมายถึง น. มาตรฐานับจำนวน เท่ากับ ๑๒ โหล หรือ ๑๔๔. (อ. gross).
- เก็บหอมรอมริบ**
หมายถึง ก. เก็บรวบรวมไว้ทีละเล็กละน้อย.
- เข็นครกขึ้นเขา**
หมายถึง (สำ) ก.

- ทำงานที่ยากลำบากอย่างยิ่งโดยต้องใช้ความเพียรพยายามและอดทนอย่างมาก หรือบางทีก็เกินกำลังความสามารถหรือสติปัญญาของตน.
10. **เข้าเมืองตาหลิ่วต้องหลิ่วตาตาม**
หมายถึง (สำ) ก. ประพฤติตนตามที่คนส่วนใหญ่ประพฤติกัน.
 11. **เข้าลิลิต**
หมายถึง ก. สัมผัสคำระหว่างบทตามแบบการแต่งลิลิตที่กำหนดไว้ในตำรา ฉันทลักษณ์ เช่นคำ “สม” กับ “สนม”
 12. **แข่งเรือแข่งแพแข่งได้ แข่งบุญแข่งวาสนาแข่งไม่ได้**
หมายถึง (สำ) ก. รู้ประมาณความสามารถของตนไม่อาจเอื้อมเกินตัว.
 13. **โขยกเขยก**
หมายถึง ว. อาการเดินไม่ปกติ คือ ขกขาข้างหนึ่งไม่ได้ระดับกับอีกข้างหนึ่ง อย่างคนขาพิการเดิน, อาการที่เดินไปด้วยควมลำบากหรือเคลื่อนไปบนพื้นที่ที่ขรุขระ ลุ่ม ๆ ดอน ๆ, กะโผลกกะเผลก ก็ว่า.
ตัวอย่าง เจ็บขา เลยเดินโขยกเขยก
 14. **คดในข้องอในกระดูก**
หมายถึง (สำ) ว. มีสันดานคดโกง.
 15. **คางคกขึ้นวอ**
หมายถึง (สำ) น. คนที่มีฐานะต่ำต้อย พอได้ดิบได้ดีก็มักแสดงกิริยาอวดดีลืมตัว.
 16. **คำพ้องรูป**
หมายถึง น. คำที่เขียนเหมือนกันแต่มีความหมายต่างกัน เช่น ชัน (น้ำ) กับ (ไก่) ชัน คุ (ร่องน้ำ) กับ (นกเขา) คุ.
 17. **คำพ้องเสียง**
หมายถึง น. คำที่ออกเสียงเหมือนกันแต่เขียนต่างกันและมีความหมายต่างกัน เช่น ใส-ใส-ไสย, กาน-กาล-การ-การณ์, (โบ) ในหนังสือแบบเรียนภาษาไทยของ พระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร) เรียกคำพ้องเสียงว่า ไวพจน์.
 18. **คำหลวง**
หมายถึง น. คำประพันธ์ซึ่งเป็นพระราชนิพนธ์ มีโคลงฉันทกภาพยักลอนปนกัน คือ มหาชาติคำหลวงและพระนลคำหลวง,
คำประพันธ์ที่แต่งมีลักษณะอย่างมหาชาติคำหลวง คือ นันทโศภนันทสูตรคำหลวง และพระมาลัยคำหลวง.

19. **คุณค่า**
หมายถึง [คุณค่า, คุณนะค่า] น. สิ่งที่มีประโยชน์หรือมีมูลค่าสูง.
20. **เจียน**
หมายถึง ก. อยากจัด, กระจายจัด, มีความรู้สึกอยากหรือกระจายเป็นกำลัง, (โดยมากใช้เฉพาะของเสพติดและกามคุณ).
21. **จาบัล,จาบัลย์**
หมายถึง [-บัน] (แบบ) ก. หวันไหว, กระจับกระจาย เช่น ดาลดับรับจิตรจาบัลย์ เทียรทิพยสุคันธ ธรรมาโสรจโถมสกนธ์. (ดุชฎีสั่งเวย); กำสรด, ร้องไห้ คร่ำครวญ, สะอึกสะอื้น. (ส. จาปลย ว่า ความหวันไหว).
22. **จุงจุมก**
หมายถึง ก. อาการที่จับเชือกที่สนตะพายจุมกัวควายแล้วจุงไป, โดยปริยายใช้แก่คนว่า ถูกจุงจุมก หมายถึงความว่า ถูกเขาชักนำไปโดยไม่ใช้ความคิดของตน.
23. **ชลนัยน์,ชลนา,ชลเนตร**
หมายถึง (กลอน) น. น้ำตา.
24. **ชลาสินธุ์**
หมายถึง น. ทะเล, แม่น้ำ, เช่น ข้าเป็นไรแทรกขนสุบรรณบิน เร็วรีบยิ่งมหาวยพัด กวักกวัดปีกข้ามชลาสินธุ์. (กากิ), น้ำ เช่น พระเหลือบเล็งชลาสินธุ์ ในวารินทะเล วน ก็เห็นรูปอสุรกล ซึ่งกลายเกล้งเป็นสีดา. (พากย์นางลอย).
25. **เซ็งแซ่**
หมายถึง ว. ดังอ้ออึงแซ่ไปหมด.
26. **ได้คืบจะเอาศอก**
หมายถึง (สำ) ต้องการได้มากกว่าที่ได้มาแล้ว.
27. **ตามใจปากมากหนี่**
หมายถึง (สำ) ก. เห็นแก่กินยอมสิ้นเปลืองมาก.
28. **ถอดความ**
หมายถึง ก. แปลให้เข้าใจความได้ง่ายขึ้น.
29. **ทศกัณฐ์**
หมายถึง น. “ผู้มีสิบคอ” คือ ท้าวราพณ์ในเรื่องรามเกียรติ์.
30. **ทินกร**
หมายถึง [ทินนะกอน] น. พระอาทิตย์. (ป., ส.).

31. **เทศนาโวหาร**
หมายถึง น. สำนวนเขียนที่เป็นไปในลักษณะการเทศนาของพระ.
32. **เทอญ**
หมายถึง [เทิน] ว. เกิด (ใช้เป็น
คำลงท้ายข้อความที่แสดงความมุ่งหมายให้เป็นอย่างนั้นดังนี้, มักใช้ในการให้ศีลให้
พร).
33. **นฤคหิต**
หมายถึง [นะรีคะหิต] (โบ) น. ชื่อเครื่องหมายรูปดังนี้ ; นิคหิต หรือ หยาดน้ำค้าง
ก็เรียก. (ส. นิคฤหิต; ป. นิคคหิต). (ดู นิคหิต).
34. **นาคิ**
หมายถึง (กลอน) น. งู เช่น นาคิมิพิษเพียง สุริโย. (โลกนิติ).
35. **บรรณานุกรม**
หมายถึง [บันนานุกรม] น. บัญชีรายชื่อหนังสือที่ใช้ประกอบการค้นคว้า, บัญชีรายชื่อ
หนังสือในหัวข้อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ยุคโดยยุคหนึ่ง หรือของผู้เขียนคนใดคนหนึ่ง
มักจะมีรายละเอียดหรือบทวิจารณ์สั้น ๆ ประกอบ.
36. **บรลัย**
หมายถึง [บันไล] ก. ฉิบหาย, วอดวาย, ย่อยยับ, มอดม้วย, ประลัย ก็ว่า.
37. **บราลี**
หมายถึง [บะรา-] น. ยอดเล็ก ๆ มีสีฐานดุษยอดพระทราย ใช้เสียบราย ๆ ไปตาม
อกไก่หลังคา หรือเสียบหลังบันแถลงบนหลังคาเครื่องยอด.
38. **บาทหงส์**
หมายถึง [บาดทะ-] น. ละอองเท้า. (ป. ปาทปัส).
39. **บิตรงค์**
หมายถึง (กลอน) น. พ่อ. (ป. ปีตุ + องค).
40. **ปรารภ**
หมายถึง [ปรารบ] ก. กล่าวถึง; ตั้งต้น; ดำริ. (ส.).
41. **ปริศนาอักษรไขว้**
หมายถึง น. ปริศนาที่จะต้องตอบโดยการเติม
คำลงในตารางสี่เหลี่ยมที่กำหนดให้ช่องละ ๑ อักษร แล้วให้อ่านได้ใจความทั้งใน
แนวยืนและแนวนอน.

42. **ปฤษฎางค์**
หมายถึง [ปฺริตสะดาง] น. อวัยวะเบื้องหลัง, ส่วนหลัง, ราชาศัพทใช้ว่า พระปฤษฎางค์, พระขนอง กี่ว่า.
43. **เปรมปรีดิ์**
หมายถึง [-ปฺรี] ว. อิ่มอกอิ่มใจ, ปลาบปลื้มใจ.
44. **ผมทรงมหาดไทย, ผมมหาดไทย**
หมายถึง (โบ) น. ทรงผมผู้ชายที่โกนรอบศีรษะ แต่ไว้ยาวตรงกลางกระหม่อมแล้วหวีแต่งเรื้อนผมตามแต่จะเห็นงาม, ผมหลักแจว กี่ว่า.
45. **ฝนตกชุกหมูไหล**
หมายถึง (สำ) ก. พलयไหลไปด้วยกัน, มักใช้เข้าคู่กับ คนจัญไรมาพบกัน ว่า ฝนตกชุกหมูไหล คนจัญไรมาพบกัน.
46. **พจนารถ**
หมายถึง [พดจะนาด] น. เนื้อความของคำพูด. (ส.).
47. **พืชชั้นสูง**
หมายถึง น. พืชหลายเซลล์ แต่ละเซลล์ทำหน้าที่ต่างกันและต้องอาศัยซึ่งกันและกัน ได้แก่ ไม้ดอกและไม้ผล เช่น กล้วย ตานี มะม่วง.
48. **พูดไปสองไพเบี้ย นิ่งเสียตำลึงทอง**
หมายถึง (สำ) ก. พูดไปไม่มีประโยชน์ นิ่งเสียดีกว่า.
49. **เพลลา**
หมายถึง [เพ-ลา] น. กาล, คราว. (ป. เวลา).
50. **ไพรสณฑ์, ไพรสัณฑ์, ไพรสาณฑ์**
หมายถึง น. แนวป่า.
51. **ภาษาคำโดด**
หมายถึง น. ภาษาแบบที่ใช้คำที่มีลักษณะโดด ๆ คือ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปไปตามหน้าที่หรือตามความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์เกี่ยวเนื่องกับคำอื่น คำในภาษาคำโดดมักจะมีพยางค์เดียวเป็นส่วนมาก แต่ก็มีคำสองพยางค์และหลายพยางค์ด้วย เช่น ภาษาไทย ภาษาจีน ภาษาเวียดนาม. (อ. isolating language).
52. **ภาษาแบบแผน**
หมายถึง น. ภาษาที่ถือเป็นแบบฉบับที่จะต้องใช้เป็นแบบเดียวกันในโอกาสอย่างเดียวกัน เช่น คำกราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ขึ้นต้นว่า

“ขอเดชะ...” และลงท้ายว่า “ควรมีควรแล้วแต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ขอเดชะ ข้าพระพุทธเจ้า...”, ภาษาที่ใช้เป็นทางการในโอกาสสำคัญ หรือใช้แก่บุคคลสำคัญ หรือบุคคลสำคัญเป็นผู้ใช้ เช่น คำประกาศเกียรติคุณในการประสาทปริญญาบัตรกิตติมศักดิ์ คำปราศรัยของนายกรัฐมนตรีในวันขึ้นปีใหม่, ภาษาระดับพิธีการ ก็เรียก.

53. **ภาษาปาก**

หมายถึง น. ภาษาพูดที่แสดงความคุ้นเคย ไม่เหมาะที่จะใช้เป็นพิธีรีตอง เช่น ตาแป๊ะ ตะบ๊ะตะบัน เทน้ำเทท่า.

54. **ภาษาระดับทางการ**

หมายถึง น. ภาษาราชการ.

55. **ภาษาระดับพิธีการ**

หมายถึง น. ภาษาแบบแผน.

56. **ภริมย์**

หมายถึง ดู อภริมย์.

57. **มณโฑ**

หมายถึง มเหสีของทศกัณฐ์, แม่ของนางสีดา
ตัวอย่าง นางมณโฑ

58. **มฤค,มฤค-**

หมายถึง [มะริก, มะริกคะ] น. สัตว์ป่ามีกวาง อีเก้ง เป็นต้น, ถ้าเป็นตัวเมีย ใช่ว่ามฤคี. (ส.; ป. มิค).

59. **ไม้จัตวา**

หมายถึง น. เครื่องหมายวรรณยุกต์ รูปดังนี้ ˆ บอกเสียงสูงสุดใน ๕ เสียง.

60. **รักยาวให้มัน รักสั้นให้ต่อ**

หมายถึง (สำ) ก. รักจะอยู่ด้วยกันนาน ๆ ให้ตัดความคิดอาฆาตพยาบาทออกไป รักจะอยู่กันสั้น ๆ ให้คิดอาฆาตพยาบาทเข้าไว้, ยาวมัน สั้นต่อ ก็ว่า.

61. **รู้จักเก็บรู้จักเขี่ย**

หมายถึง (สำ) ก. รู้จักสะสม, รู้จักหา.

62. **รู้แล้วรู้รอด**

หมายถึง ก. เสรีจล้นกันที เช่น เรื่องนี้จะว่าอย่างไรก็ว่ากัน จะรู้แล้วรู้รอดไปเสียที.

63. **เรียมเร้,เรียมเร้เรไร**
หมายถึง (ปาก) ว. เรียมมาก.
64. **แรงหนีศูนย์กลาง**
หมายถึง (ฟิสิกส์) น. แรงที่กระทำต่อเทหวัตถุในขณะที่เทหวัตถุนั้นเคลื่อนที่เป็นทางวงกลม แรงนี้มีแนวทิศออกจากจุดศูนย์กลางของทางวงกลมนั้น และมีขนาดเท่ากับแรงสู่ศูนย์กลาง. (อ. centrifugal force).
65. **ลิงได้แก้ว**
หมายถึง (สำ) น. ผู้ที่ไม่รู้คุณค่าของสิ่งมีค่าที่ได้มาหรือที่มีอยู่, วานรได้แก้ว ก็ว่า.
66. **ลันไม่มีกระดูก**
หมายถึง (สำ) ก. พุดสับปลับ กลับกลอกเอาแน่ไม่ได้.
67. **เลี้ยงไม่เชื่อง**
หมายถึง ก. อาการของสัตว์บางชนิดเช่นนกกระจอกแม้จะเอามาเลี้ยงอย่างไร ๆ ก็ไม่เชื่อง, โดยปริยายหมายความว่า เนรคุณ.
68. **วร,วร-**
หมายถึง [วะระ-, วอระ-] น. พร; ของขวัญ. ว. ยอดเยี่ยม, ประเสริฐ, เลิศ. (ป., ส.).
69. **โศกเศร้า**
หมายถึง ว. มีความทุกข์โศกเสียใจอาลัยอาวรณ์มาก เช่น พ่อตายทำให้เขาโศกเศร้าเสียใจมาก, เศร้าโศก ก็ว่า.
70. **สฤล**
หมายถึง [สะฤน] ว. หยาบ, ต่ำช้า, เลวทราม, (ใช้เป็นคำด่า), เช่น เลวสฤล, มักใช้เข้าคู่กับคำ ไพร่ เป็น ไพร่สฤล. (ส. สฤล ว่า อ้วน, หยาบ; ป. ฤล).
71. **สนอม**
หมายถึง [สะหุนอม] ก. ถนอม.
72. **สรवल**
หมายถึง [สวณ] ก. หัวเราะ, ราชาศัพทใช้ว่า ทรงพระสรवल.
73. **สวยแต่รูป จุบไม่หอม**
หมายถึง (สำ) ว. มีรูปร่างงาม แต่มีความประพฤติ ทำที่วาจา และกิริยามารยาทไม่ดี.

74. **สวรรคในอก นรกในใจ,สวรรคค์อยู่ในอก นรกอยู่ในใจ**
หมายถึง (สำ) น. ความสุขที่เกิดจากการทำความดี หรือความทุกข์ที่เกิดจากการทำความชั่ว ย่อมอยู่ในใจของผู้ทำเอง.
75. **สัญประกาศ**
หมายถึง [สันยะประกาศ] น. เครื่องหมายวรรคตอนรูปดังนี้ - ไข่ขีดไว้ใต้คำหรือข้อความที่สำคัญ เพื่อเน้นให้ผู้อ่านสังเกตเป็นพิเศษ, ขีดเส้นใต้ ก็เรียก.
76. **สัมปรายภพ,สัมปรายิกภพ**
หมายถึง [-ประายะ-, -ประาย-, -ประายิกะ-] น. ภาพหน้า. (ป., ส.).
77. **สำรวจ**
หมายถึง [สำรวจ] ก. ตรวจสอบ เช่น สำรวจสำมะโนครัว สำรวจพฤติกรรม, ตรวจสอบหา เช่น สำรวจแหล่งแร่.
78. **สิงขร**
หมายถึง [-ขอน] น. สิงขร.
79. **สินธุ์**
หมายถึง (กลอน) น. ลำน้ำ, แม่น้ำ, สายน้ำ, น้ำ, ทะเล, มหาสมุทร, เช่น เหาะข้ามสินธุ์ไปยังขุนยคุนคร. (สมบัติอัมรินทร์), ไข่ว่า สินธุ์ หรือ สินธุ์ ก็มี.
80. **สินธุ**
หมายถึง (กลอน) น. ลำน้ำ, แม่น้ำ, สายน้ำ, น้ำ, ทะเล, มหาสมุทร, เช่น มังกรเกี่ยวเลี้ยวล่องท่องสินธุ เป็นคู่คู่เคียงมาในวาริ. (อภัย), ไข่ว่า สินธุ หรือ สินธุ์ ก็มี.
81. **สืขอใ้ควายฟ้ง**
หมายถึง (สำ) ก. สั่งสอนแนะนำคนโง่มักไม่ได้ผล เสียเวลาเปล่า.
82. **เสมา**
หมายถึง [เส-มา] น. สีมา, เครื่องหมายบอกเขตโบสถ์; เรียกสิ่งที่มีลักษณะคล้ายใบสีมาที่เรียงกันอยู่บนกำแพงอย่างกำแพงเมืองว่า ใบเสมา; เครื่องประดับหรือเครื่องรางสำหรับห้อยคอ มีรูปร่างอย่างใบเสมา. (ป., ส. สีมา).
83. **เสล,เสล-,เสลา,เสลา**
หมายถึง [-ละ-, -ลา] น. ภูเขา, หิน. ว. เต็มไปด้วยหิน. (ป.; ส. ไศล).
84. **เสสรวล**
หมายถึง [-สวน] ก. หัวเราะร่าเริง, หัวเราะอย่างสนุกสนานครึกครื้น, สรวลเสหรือสรวลเสเฮฮา ก็ว่า.

85. **เสียงนกเสียงกา**
หมายถึง (สำ) น. ความเห็นของคนที่ไม่มีความอำนาจ เช่น เป็นผู้หลักผู้ใหญ่ น่าจะฟังเสียงนกเสียงกาบ้าง.
86. **เลือก**
หมายถึง ก. ไล่ไป, ผลักไป; สาระแน, (เป็นคำไม่สุภาพ).
87. **หน้าตัวเมีย**
หมายถึง น. ลักษณะหน้าตาทำทางคล้ายผู้หญิง, โดยปริยายหมายความว่า ใจเสาะ, ซ้ำลาด, ไม่กล้าสู้, (มักพูดเป็นเชิงเหยียดหยามผู้ชาย).
88. **หน้าไหว้หลังหลอก**
หมายถึง (สำ) ว. ต่อหน้าทำเป็นดี แต่พอลับหลังก็นินทาหรือหาทางทำร้าย, ต่อหน้ามะพลับ ลับหลังตะโก ก็ว่า.
89. **หมากัดอย่ากัดตอบ**
หมายถึง (สำ) ก. อย่าลดตัวลงไปต่อสู้อะไรหรือต่อปากต่อคำกับคนพาลหรือคนที่มีความศักดิ์ต่ำกว่า.
90. **หลงจู้**
หมายถึง น. ผู้จัดการ. (จ.).
91. **หัวล้านได้หัว**
หมายถึง (สำ) น. ผู้ที่ได้สิ่งซึ่งไม่เป็นประโยชน์แก่ตน มักพูดเข้าคู่กับ ตาบอดได้แว่น เป็น หัวล้านได้หัว ตาบอดได้แว่น.
92. **หึ,หึ ๆ**
หมายถึง ว. เสียงดังเช่นนั้น.
93. **เหล้าแห้ง**
หมายถึง (ปาก) น. ยาเสพติดชนิดหนึ่งประเภทกดประสาทสมอง เป็นยานอนหลับจำพวกบาร์บิทูเรต ซึ่งผลิตออกมาในรูปของโซเดียมเซโคบาร์บิทัล และเรียกกันสั้น ๆ ว่า เซโคแนล ทางแพทย์ใช้เป็นยานอนหลับประเภทออกฤทธิ์ระยะสั้น.
94. **อกนันทนาการ**
หมายถึง น. ความยินดียิ่ง เช่น ด้วยอกนันทนาการ หมายถึง ให้อภัยความยินดียิ่ง. (ป. อกนันทน + อาการ).
95. **อร**
หมายถึง [ออน, ออระ] (กลอน) น. ผู้หญิง, หญิงงาม, เช่น โอบองค์ผอูนอวล ออก

- โอบุส ออเอย. (นิ. นรินทร).
- ว. สวย, งาม, เช่น พระองค์กลมกล้องแกล้ง เอวอ่อนอรอรธแก่ถ ถ้วนแห่งเจ้ากุงาม
บารนี้ ฯ. (ลอ).
96. **อักษรกลาง**
หมายถึง [อักษรอน-] น. พยัญชนะที่คำเป็นมีพื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ ผันได้ครบ ๔
รูป ๕ เสียง มีรูปวรรณยุกต์กับเสียงวรรณยุกต์ตรงกัน เช่น กา ก่า ก้า ก๊า ก๋า
คำตายมีพื้นเสียงเป็นเสียงเอก ผันได้ ๔ เสียง มี ๓ รูป คือ พื้นเสียงเป็นเสียงเอก
ผันด้วยวรรณยุกต์ เป็นเสียงโท ผันด้วยวรรณยุกต์ เป็นเสียงตรี ผันด้วยวรรณยุกต์
เป็นเสียงจัตวา เช่น จะ จ่า จ้า จ๊า จ๋า มี ๙ ตัว คือ ก จ ฎ ฏ ด ต บ ป อ.
97. **อักษรสั้น**
หมายถึง [-ใส] น. กิริยาดี; นิสัยใจคอ, ความรู้จักผ่อนปรน; ใ้ว่า อักษรม่า ก็มี, (โอบ)
อักษรม่าศัย. (ป.; ส. อชยาศย).
98. **อักษรสั้น**
หมายถึง [อักษรสั้น] น. คำซ้ำ, ในไวยากรณ์บาลีและสันสกฤต หมายถึง การซ้ำ
หรือซ้ำอักษรลงหน้าศัพท์ เช่น ขวาล (เรื่อง) เป็น ขั้ขวาล (รุ่งเรื่อง), ในภาษาไทย
ก็ใ้ เช่น ครั้น ครึก ยิ้ม แยม ใ้ อักษรสั้น เป็น คะครั้น คะครึก ยะยิ้ม ยะแยม. (ป.; ส.
อชยาศ).
99. **อุปมาโวหาร**
หมายถึง น. สำนวนเขียนที่กล่าวถึงเรื่องราวโดยยกสิ่งต่าง ๆ ขึ้นมาเปรียบเทียบ
ประกอบ.
100. **โอบุส**
หมายถึง ก. ร่ำใ้, คร่ำครวญ; ร่ำร่ำพัน.